



ה"ת 1132/10/17 - דוד אפשטיין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 1132-10-17 אפשטיין נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופט אלעד פרסקי
מבקשים דוד אפשטיין
באמצעות עוה"ד נדב גדליהו ושמואל הורביץ
נגד
משיבים מדינת ישראל
באמצעות עוה"ד בת-חן שלזינגר
מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

החלטה

בקשה לפי סעיף 41 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969** ("הפקודה") לפיצוי בגין אובדן חפצים אשר לטענת המבקש נתפסו ע"י המשטרה. עיקר המחלוקת בין הצדדים נסובה על השאלה האם החפצים אכן נתפסו ע"י המשטרה ודרכי הוכחתה.

א. רקע

1. המבקש מייצג, למצער בהליך זה, ארגון הקרוי "מרכז ההצלה" ("הארגון"). טיבו של ארגון זה לא הוברר שכן אין מדובר בישות משפטית המאוגדת כחוק. נטען גם כי למעשה עומדת מאחורי הארגון עמותה הקרויה בשם אחר. מכל מקום, בהתאם לקביעות שלהלן אין לכך משמעות בהליך זה.
2. במהלך פשיטה של המשטרה על שתי דירות בהן עשו שימוש המבקש או הארגון או מי מטעמם נתפסו פריטים רבים ובהם ציוד מחשבים.
3. ביום 1.10.17 הוגשה בקשה להחזרת תפוסים. הצדדים הגישו כתבי דין ובהם התייחסויות שונות עד שנראה היה כי בחודש 12/17 בא העניין על פתרונו לאחר שהוסכם על החזרת התפוסים.
4. ביום 5.2.18 הוגשה בקשה לפיצוי המבקש לפי סעיף 41 לפקודה. לטענתו חלק מן התפוסים אבד ומכאן זכאותו לשיפוי.
5. לפי החלטת בית המשפט (כבוד השופט א' כהן) התבקשו הצדדים להתייחס להתאמת ההליך שלפי סעיף 41 לפקודה לטיפול במחלוקת זו. הצדדים הודיעו את עמדתם לפיה הליך זה מתאים לעניין (הודעות מימים 11.2.18 ו-15.2.18). בהמשך לכך הורה בית המשפט (כבוד השופט א' כהן) על הגשת תצהירים מטעם הצדדים.



6. התיק הועבר לטיפול. לדיון שנקבע ליום 24.4.18 לא התייצבו הצדדים. ביום 16.5.18 התקיים דיון בו הוגדרה יריעת המחלוקת בין הצדדים.

7. לאחר מספר דחיות שנתבקשו ע"י הצדדים ולאחר הגשת תצהירי המשטרה, התקיים הדיון בנוכחות עדי הצדדים ביום 7.11.18. בתחילת הדיון התבקשה דחיה נוספת לצורך שמיעת חלק מעדי המבקש שלא התייצבו. לנוכח הדחיות הרבות בקידום שמיעת התיק ולנוכח העובדה כי הבקשה הועלתה רק במהלך הדיון, כאשר יתר עדי הצדדים התייצבו, דחיית את הבקשה. אציין כי שני המועדים הקודמים שהיו קבועים לדיון זה (9.10.18 ו-4.11.18) נדחו לפי בקשת הצדדים יום לפני מועד קיומם. ממילא, לא ניתן לייחס משמעות ראייתית לתצהירי העדים שלא התייצבו לדיון.

8. בסיום הדיון, ועל רקע מחלוקת בנוגע להעברת רשימות התפוסים לידי המבקש, התבקשה המדינה להעביר למבקש את כל רשימות התפוסים הקיימות בתיק החקירה. הצדדים התבקשו להתייחס לנושא זה במסגרת סיכומיהם בכתב.

ב. גדר המחלוקת

9. מסיכומי הצדדים עולה כי אין מחלוקת כי ברישומי המשטרה שנעשו במהלך התפיסה (או לאחריה) ובעת קליטת הפריטים במשטרה לא נרשמו שלושת הפריטים שבמחלוקת ע"י המשטרה כפריטים שנתפסו (ראו למשל בסעיף 4(ג) לסיכומי המבקש). המחלוקת היא האם הפריטים נתפסו מבלי שנרשמו ומאוחר יותר אבדו.

10. כך הוגדרה המחלוקת בדיון שהתקיים ביום 16.5.18:

"בית המשפט - למעשה אני מבין שהמחלוקת מתרכזת בשלושה תפוסים (מבלי לבטל תפוסים אחרים הגלומים בבקשה).

לגבי המחשב הנייד - יש בפניי טבלה שערכה המשטרה מיום 26.2.2018 שבה מסווג המחשב כחפץ שנתפס אך הוחזר. עם זאת, לאחר שעיינתי בשני דוחות הפעולה שהוגשו לי (בדיון הפניתי לדוח חיפוש החשוד אשר מה שעולה ממנו אינו רלוונטי ליריעת המחלוקת) לא ראיתי תיעוד לתפיסת המחשב הנייד.

משכך, אני מבין שהמחלוקת מתמקדת במה שניתן ללמוד מהסרטון שהוגש על ידי המבקש וכן מתצהירו ומהקבלה שצורפה בנוגע לקניית המחשב.

לגבי הביפר - אין תיעוד לתפיסתו. משכך, המחלוקת ממוקדת במשקל שיש לייחס לתצהירו של המבקש ולקבלה שצורפה לו.

לגבי קבלות התורמים - אין תיעוד לתפיסה. המחלוקת מתמקדת איפוא במשקל שיש ליתן לתצהירו של המבקש.



אבקש מהצדדים להתייחס כרגע רק ליריעת המחלוקת ולא לטענות עצמן."

"הסרטון" - הוא סרטון בו נראה שוטר יוצא מאזור האירוע כשהוא נושא נרתיק מחשב נייד, כאשר לגבי תכולתו (מחשב נייד או פריטים אחרים) קיימת מחלוקת.

11. מעבר לשלושת הפריטים, קיימים מספר פריטים אשר אין מחלוקת שנתפסו ולא הוחזרו.

ג. דיון והכרעה

12. כאמור, בהסכמת הצדדים הוחלט על קיום הדיון בהתאם לסעיף 41 לפקודה הקובע כך:

"נמכר החפץ שהוחלט למסרו כאמור בסעיף 40, יבואו דמי מכרו במקומו; אבד החפץ - רשאי בית המשפט, אם שוכנע שהיתה פשיעה או רשלנות בשמירתו, לחייב את אוצר המדינה בניזקין בסכום שיקבע."

13. על מנת לבוא בשעריו של סעיף זה יש להוכיח כי החפץ שלפי הטענה אבד אכן נתפס ע"י המשטרה. נטל ההוכחה הוא על "המוציא מחברו", המבקש בענייננו.

14. לאחר עיון בראיות ושמיעת עדי הצדדים הגעתי למסקנה כי המבקש לא עמד בנטל זה. בסיכומיו טען המבקש כי התנהלות המשטרה בחיפוש ובתפיסת הפריטים השונים הייתה רשלנית וכי נגרם לו בשל כך נזק ראייתי. לטענתו, יש בכך בכדי להעביר את הנטל לכתפי המשטרה. אדון בטענה זו לאחר ניתוח הראיות.

ג(1). מחשב נייד

15. לטענת המבקש נתפס באירוע מחשב נייד מסוג "טושיבה". המבקש צירף תצהיר של אדם בשם אברהם אפל (אשר לא התייצב לעדות) לו צורפה חשבונית שמתוכה עלה כי נרכשו על ידו שני מחשבים ניידים זהים מתוצרת "טושיבה". לטענתו, אחד מהם נרכש עבור הארגון בשווי של 10,830 ₪.

16. כאמור, המחלוקת ביחס למחשב הנייד היא בשאלת הנלמד מצפיה באותו סרטון בו נראה שוטר כשהוא נושא נרתיק לנשיאת מחשב נייד. אין מחלוקת בקיום אירוע זה. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לתכולת אותו תיק. לטענת המבקש, בנרתיק היה המחשב הנייד שבמחלוקת והעולה מן הסרטון הוא המבוקש בהליך זה - הוכחת תפיסת המחשב ע"י המשטרה.

17. בתצהיר שהגיש בלש המשטרה יוסי דיין נטען כי הלה הכניס לאותו נרתיק כבלים, חוטים, ארבעה מטענים מסוגים שונים, שתי אוזניות בלוטוס, שני מטענים ניידים ושני מתאמים ל-USB (אך לא



מחשב נייד).

18. תצהירו של מר דין מבוסס למעשה על מזכר שנרשם על ידו בזמן אמת, ביום 8.8.17 (צורף לתגובת המשטרה לבית המשפט מיום 27.3.18), בו תיאר (שם בעמוד 3) את הדברים וסימן את המכלול כ"מוצג 13". מר דין נחקר בחקירה נגדית ולאחריה לא מצאתי מקום להטיל דופי בגרסתו אשר נשענת על תיעוד אותנטי.

19. משכך, ומשאין מחלוקת כי במסמכי המשטרה אין אזכור למחשב הנייד הרי שהמבקש לא הוכיח את טענתו כי המחשב הנייד נתפס ע"י המשטרה.

20. אציין כי עדותו המשלימה של מר אפשטיין (שניתנה בחקירה ראשית במהלך הדיון האחרון), לפיה עובר להגעת המשטרה היה המחשב הנייד על השולחן בדירה, איננה מבססת את טענתו כי המחשב אכן נתפס ע"י המשטרה. מן ההודעות שצורפו לתצהירי המשטרה עולה כי המקום היה פתוח כך שהשארית המחשב במקום איננה מובילה לתוצאה אפשרית אחת לפיה נתפס ע"י המשטרה. לעניין זה ראו, למשל, בהודעת אליעזר אנשין בשורה 9: **"אני רוצה לציין שהמשרד של מרכז ההצלה תמיד פתוח, יש גישה חופשית כל הזמן למשרד הזה"**. בהינתן כי הליך זה נוהל לפי הפקודה הרי שניתן להתייחס להודעות אלו כקבילות הגם שמשקלן אינו כמשקל תצהיר שמוסרו נחקר בחקירה נגדית.

מעבר לכך, ערכה של עדות המבקש, בעל העניין בהליך זה, מוגבל מטבע הדברים. מה גם, שהעדות נמסרה לאחר הגשת תצהירו בו הוצהר ע"י המבקש (בסעיף 4) כי במהלך פשיטת המשטרה "אני נכחתי מחוץ למשרדים הנ"ל".

21. להשלמת התמונה אתייחס למספר מסמכים הרלוונטיים לפריט זה. מוצגים ת/1 ו-ת/2 נכתבו ע"י השוטר שנשא את התיק (רס"ר שמואל אחונדוב). הוא לא זכר מה נשא בתיק. המבקש ויתר על חקירתו הנגדית של מר אחונדוב וממילא פתרון השאלה לא בא מפיו.

22. **"מחשבים ניידים של חברת טושיבה"** - ממוצג ת/6 עלתה חוסר בהירות שכן מפורטים בו שלושה פריטים אשר הוגדרו ע"י המשטרה כמחשבים ניידים של חברת טושיבה (לפי המסמך, הוחזרו פריטים אלו למבקש). על פניו ניתן היה לראות בכך עיגון לתפיסת המחשב הנייד שבמחלוקת (אשר אף הוא מתוצרת טושיבה). לכך הצטרף האמור בטבלת סיכום שהוגשה לבית המשפט (ביום 27.2.18) ע"י מפקח משה לויטן בה פורט מצב המוצגים שבמחלוקת ונטען כי נתפס מחשב נייד של טושיבה והוחזר.

23. התמונה ביחס לאמור התבהרה, אף אם לא בצורה מלאה, באופן הבא. **ראשית**, מי שקיבל פריטים אלו מטעם המבקש (מר דוידוביץ') תיקן בכתב ידו (על גבי ת/6) את האמור וחלף "כונן מחשב" ציין את המילים "מתאם חיבורים", כך שאין מדובר כלל במחשבים גם לשיטת המבקש.

24. **שנית**, רשם המוצגים, מר לויטן, אשר העיד בדיון מטעם המשטרה, ציין כי פריטים אלו נראו לו כ"זיכרון נייד" ולא ככונן אך קיבל את הגדרת החוקר שהפקיד את הפריטים ורשם אותם כ"כונן מחשב". ממוצג ת/5 עולה כי נתפסו שני "מחשבים ניידים" של טושיבה. רישום זה מתיישב עם עדות מר לויטן ביחס להגדרה שגויה של אותם פריטים.



25. **שלישית**, מר לויטן הסביר בעדותו כי לנוכח מזכר אחר (של השוטר דביר עמר מיום 8.8.17. צורף לתצהיר לויטן) בו הוזכרה תפיסת "מחשב שחור עם דיסק און קי מקדימה" ולנוכח העולה מת/6 (כי שלושה מחשבים הוחזרו), סבר כי אחד מהם הוא המחשב הנייד שבמחלוקת ולכן בטבלה שערך טען כי המחשב הנייד הוחזר.

26. אף שהדברים אינם ברורים לגמרי הרי שדי באמור בכדי לקבוע כי אין ברישומם של אותם "מחשבים נייחים" מתוצרת טושיבה (בת/6) בכדי לספק את הנדרש מבחינת המבקש - הוכחת תפיסת המחשב הנייד שבמחלוקת ע"י המשטרה. כאמור, אף המבקש אינו טוען כי ברישומי המשטרה יש עיגון לתפיסת המחשב הנייד.

27. בסיכום, הטענה כי המשטרה תפסה את המחשב הנייד שבמחלוקת לא הוכחה וממילא הבקשה לפיצוי בגין "אובדנו" נדחת.

ג(2). האיתורית ("ביפר")

28. הדברים האמורים ביחס למחשב הנייד רלוונטיים ביתר שאת לגבי הביפר. כפי שהוגדרה המחלוקת בדיון הראשון, אין כל עיגון לטענה לתפיסת הביפר, למעט הנטען בתצהירו של המבקש, וממילא המבקש לא עמד בנטל ההוכחה בעניין זה.

29. הבקשה לפיצוי בגין רכיב זה נדחת.

ג(3). קבלות על תרומות

30. דברים אלו נכונים גם ביחס לפריט זה. מעל לצורך יצוין כי מטבלאות המוצגים (וכך גם מטבלת הסיכום שהוכנה ע"י ב"כ המבקש וצורפה לסיכומיו) לא עולה רישום של אותן קבלות, אף כי קיים אזכור למסמכים ולקלסרים שנתפסו והוחזרו.

31. מכל מקום, לא הובהר מהו הנזק שנגרם למבקש. בחלק מכתבי בית הדין צוין כי מדובר בהוראות קבע שאבדו. לא נטען כי אבד כסף בעין. על מנת לבסס טענה לנזק עקיף, בשל אובדן קשר עם אותם תורמים שחתמו על אותן הוראות קבע נטענות, נדרש היה להציג ראיות רלוונטיות. דבר שלא נעשה.

32. אני דוחה אפוא את הבקשה גם ביחס לרכיב זה.

ג(4). הטענה לרשלנות ולנזק ראייתי

33. המורם מניתוח הראיות שלעיל הוא כי המבקש לא הוכיח שנגרם לו נזק. הטענה כי הפריטים שבמחלוקת היו ואינם עוד בידי המבקש (או הארגון) נשענת על עדותו שלו בלבד.

34. ממילא, אף לו קבעתי כי דרך תיעוד המשטרה את תפיסת החפצים הייתה רשלנית, לא



היה בכך בכדי להביא לקבלת דרישת המבקש לשיפוי, שכן הנזק לא הוכח. להשלמת התמונה בעניין הרשלנות ראוי לציין את עמדת המשטרה לפיה ההמולה במקום התפיסה והאלימות שהופעלה כלפיה הקשו על ניהול רישום מסודר באותה עת.

35. כך גם, ביחס לטענה לנזק ראייתי. דוקטרינת הנזק הראייתי לא פוטרת את התובע מהוכחת נזקו (ראו: א' פורת, א' שטיין "דוקטרינת הנזק הראייתי: ההצדקות לאימוצה ויישומה במצבים טיפוסיים של אי-ודאות בגרימת נזקים" עיוני משפט כא (תשנ"ח) 191). קיים גם קושי בהוכחת הטענה לגופה. טענה זו הועלתה לראשונה בסיכומי המבקש, ממילא המשיבה לא יכולה הייתה להתמודד ולהביא ראיות על מנת להתגונן מפני טענה זו.

36. משכך, אין בטענה זו בכדי להביא להכרה בנזק הנטען שעה שנזק זה לא הוכח בדרכים "הקונבנציונאליות".

ג(5). הפריטים שאובדנם אינו שנוי במחלוקת

37. מכתבי בית הדין שהוגשו בשלב מוקדם עולה כי קיימת הסכמה שנתפסו מספר פריטים אך אבדו או ניזוקו ולכן לא הושבו למבקש (ראו עמדת המשטרה מיום 27.2.18). ביחס לשווים לא מצאתי מחלוקת למעט בנוגע לנרתיק המחשב הנייד אשר לגביו טען המבקש לשווי של 200 ₪ והמשיבה לשווי של 160 ₪.

38. אני פוסק אפוא למבקש פיצוי בגין הרכיבים הבאים בהתאם לשווי הנטען על ידו:

א. נרתיק למחשב נייד - 200 ₪.

ב. שתי אוזניות בלוטוס - 500 ₪.

ג. פח אשפה - 50 ₪.

ד. שני מפצלים USB- 220 ₪.

ה. קורא כרטיסים וכרטיס זיכרון - 300 ₪. (עמדת המשטרה מיום 27.2.18 לא שללה את הטענה. הטענה הועלתה בסיכומי המבקש אך לא זכתה למענה בסיכומי המשיבה).

39. בסך הכל זכאי המבקש לפיצוי של 1,270 ₪ לפי פרק זה.

ד. סיכום

40. דחיתי את תביעת המבקש לפיצוי בגין הפריטים שבמחלוקת.

41. אני מקבל את תביעת המבקש בגין הפריטים שאובדנם לא עמד במחלוקת בסך כולל של



1,270 נא. סכום זה ישולם למבקש בתוך 30 יום.

ניתנה היום, י"ח טבת תשע"ט, 26 דצמבר 2018, בהעדר
הצדדים.